

Jógvan við Keldu talar av royndum um at siga almennum starvsfólki upp:

Vit skóru niður í helvt – og her gongur fínt

– Tað var ikki nokkur løtt uppgáva at siga góðum fólki úr starvi, men tað var neyðugt. Vit fáa ikki fleiri klagar í dag, enn vit fingur fyrr við tvífalt so nógvum fólki í starvi. Skal hetta landið yvirliva, so má ein triðingur av almennum starvsfólkunum koyrast til hús. Almenni sektorurin kann ikki vera eitt reint sosialt fyrbrigdi sigur Jógvan við Keldu

Herfyri mælti Jógvan við Keldu til í sjónvarpinum, at senda ein triðing av starvsfólkunum innan almennu umsitingina til hús. Jógvan við Keldu er ein maður, sum talar av royndum á hesum øki. Í februar 1993, góðar tveir mánaðar aftaná kommunuvalið, sat hann aftur sum býrádsformaður og eitt tað fyrsta hann gjørdi var at siga helvtini av umsitingini upp.

Níggju fólk vórðu søgd upp, fleiri av teimum høvdu havt drúgvan arbeiðsdag hjá kommununi. Tann eini samfull 41 ár. Men her hjálpti ongin góða mamma, kommunan skuldi spara, umsitingarlugu útreiðslur og útreiðslur annars skuldu niður.

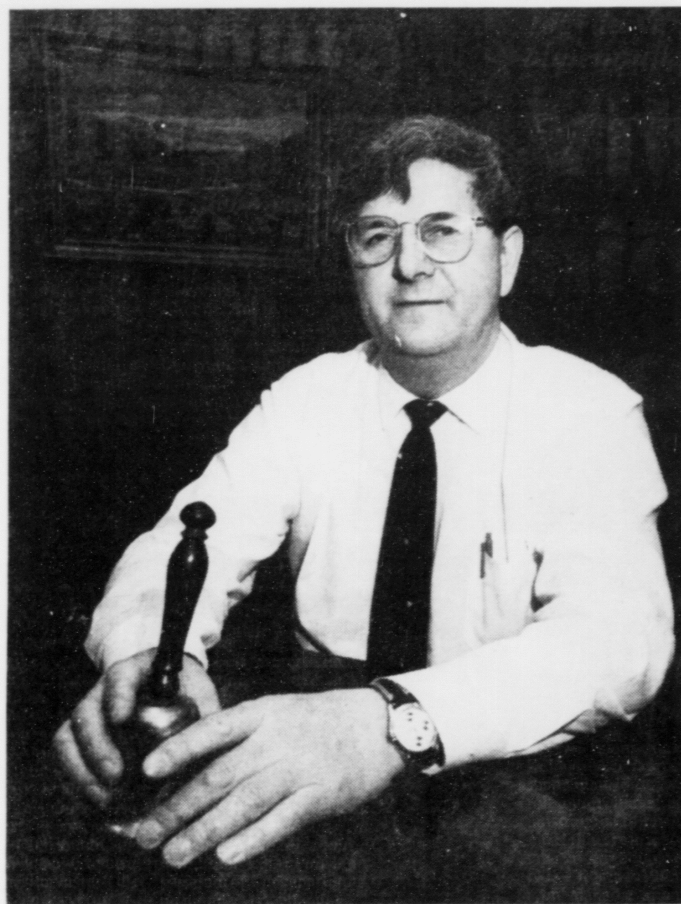
Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður segði í *Degi og Viku*, at hann visti ikki um hann skuldi taka tina úttalilsir fyri fult og at um 2000 fólk innan almenna sektorin vórðu søgd úr starvi, so syndraðist hesin. Hvussu hevur kommunan klára seg aftaná hópusagnirnar í 1993?

– Tað er minni aktivitetur enn tað var í áttatiárunum. Nógvi minni aktivitetur. Vit gera ikki alt, sum varð gjørt í áttatiárunum í umsitingini. Vit fáa ikki fleiri klagar, enn vit fingur í áttatiárunum. Áðrenn uppsagnirnar húsadust vit í trimum hæddum ráðhúsinum hjá kommununi, í dag húsast við í einari. Arbeiðið verður munandi meira dynamiskt, tá tú

arbeiðir á einari minni eind. Samanumtikið, so klára vit umleið tað sama, sum vit kláraðu í áttatiárunum. Tá eg mæli til at siga 2000 fólki upp, so tosi eg ikki út í tóman heim. Eg mæli til at siga ein triðing av almennum starvsfólkunum upp, í Klaksvík søgdu vit helvtini og her gongur fínt, sigur Jógvan við Keldu.

– Vit settu eisini lórnir niður hjá starvsfólkini hjá kommununi við 10 prosentum í 1993 og forrestin lønina hjá býrádsformanninum við 15 prosentum, sigur Jógvan við Keldu.

– Tað fólkið, sum er eftir í starvi hevur eitt strígið arbeiði. Tað er als ikki tíð at taka sær av løttum. Koma fólk niður undir í arbeiði, so

er ongin annar enn tey sjálvi, sum kann hjálpa teimum uppundan aftur. Tíðin verður ikki prátad burtur, hvørki í telefon ella á annan hátt, sigur Jógvan við Keldu.

– Eg haldi, at almenni sektorurin átti at speglað sær í umsitingini av Klaksvíkar Kommunu. Tað eru nógvir almennir stovnar suðurí Havn, sum bert hava opið fyra tímar um dagin

fyrí almenninginum. Hóast vit hava skorið niður í helvt, so verður telefonin svarað frá klokkan 8-17, sigur Jógvan við Keldu.

– Tíðirnar eru broyttar og tað eigur tað almenna eisini at laga seg eftir. Í 1985 varð goldið 1,3 milliard í lønum til framleiðsluna. Sama ár varð goldið 800 milliónir til almenna sektorin. Í 1994 varð útgoldið 1,3 milliard til almenna sektorin og 900

milliónir til framleiðsluna.

– Framleiðslan klárar ikki í dag at bera almenna sektorin. Tað almenna kann ikki verða eitt sosialkontór fyrí starvsfólkini. Siga vit 2000 fólki upp, so er ógvuliga sannlíkt, at ein triðingur av hesum fer inn í eitt skapandi umhvørvi í vinnuni, ein triðingur fer at ganga arbeiðsleysur og ein

Framhald á síðu 4

Februar 1993

Í februar 1993 skerd býrádsformaðurin manningina í umsitingini niður í helvt. Hesi mistu millum annað starr. Frá vinstri Hilmar Thomsen, Vagn Leivsgarð, Terji Sigurðson, Jórur T. Vidbro, Hanna Jacobsen, Karolina Hansen, Hanna D. Olsen og Sámal hjá Barbu